

Uchwała Nr
Rady Miejskiej w Słupsku

z dnia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Słupskiej Inicjatywy Obywatelskiej! "SIO!" z dnia 18 czerwca 2020 r. na Prezydenta Miasta Słupska "w przedmiocie kłamstwa, którego dopuścił się podczas posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Słupsku w dn. 12.12.2019 r."

Na podstawie art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz.713)

Rada Miejska w Słupsku

uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Uznaje się **za zasadną** skargę Słupskiej Inicjatywy Obywatelskiej! "SIO!" z dnia 18 czerwca 2020 r. na Prezydenta Miasta Słupska "w przedmiocie kłamstwa, którego dopuścił się podczas posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Słupsku w dn. 12.12.2019 r."

2. Uzasadnienie powyższego stanowiska zawarte jest w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Słupsku do zawiadomienia Skarżacego o sposobie załatwienia skargi przez Radę Miejską w Słupsku.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miejskiej w Słupsku

Beata Chrzanowska

Uzasadnienie:

W dniu 19 czerwca 2020 r., wpłynęła do Rady Miejskiej w Słupsku skarga Słupskiej Inicjatywy Obywatelskiej! „SIO!” z dnia 18 czerwca 2020 r. na Prezydenta Miasta Słupska „w przedmiocie kłamstwa, którego dopuścił się podczas posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Słupsku w dn. 12.12.2019 r.”

Rada Miejska w Słupsku po zapoznaniu się z:

- treścią skargi,
- Stanowiskiem Prezydenta Miasta z dnia z dnia 8 lipca, znak:GKiOŚ-RPT-I.7021.33.2020, który uznał skargę za bezzasadną,
- opinią prawną,
- stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Słupsku na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2020 r., która rozpoznała skargę i w drodze dyskusji, w wyniku głosowania większością głosów uznała skargę za zasadną. Komisja stwierdziła, że nieprawdą jest zacytowana w skardze wypowiedź Prezydent Miasta Słupska, że nie można odmówić wydania decyzji na podstawie „specustawy„. Poza tym Komisja zwróciła uwagę, iż nazwa aktu prawnego, który ma zastosowanie w sprawie opisywanej przez Skarżących to „ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz. u. z 2020 poz. 470) a nie „specustwa”.

stwierdziła, co następuje:

W dniu 19 czerwca 2020 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Słupsku skarga Słupskiej Inicjatywy Obywatelskiej! "SIO!" z dnia 18 czerwca 2020 r. na Prezydenta Miasta Słupska" w przedmiocie kłamstwa, którego dopuścił się podczas posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Słupsku w dn. 12.12.2019 r."

Skarżący zarzuca w niej, że Prezydent Krystyna Danilecka -Wojewódzka powiedziała cyt: „ **My nie możemy, nie możemy nikomu odmówić wejścia w pas drogowy w wypadku kiedy kładą tam jakieś instalacje. W szybkim terminie daliśmy zgodę temu podmiotowi na użyczenie przy okazji remontu pasa drogowego skoro ulica była rozkopana to był najlepszy moment by włożył zgodnie z prawem, bo jest to specustawa, swoje urządzenie nie mogliśmy odmówić.**”

Z opinii prawnej dołączonej przez Skarżącego jak i radcę prawnego Urzędu Miejskiego wynika, że zgodnie z art. 39 ust. 3. ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz. u. z 2020 poz. 470), możliwe jest wydanie decyzji odmownej na umieszczenie urządzeń i infrastruktury telekomunikacyjnej. Może to jednak nastąpić w przypadkach ściśle określonych w ustawie.

Zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, zgodnie z art. 40 ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (tj. Dz. u. z 2020 poz. 470), wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej (ustawa określa również przypadki, w których zezwolenie nie jest wymagane). Z orzeczeń sądów administracyjnych, wydanych na gruncie zastosowania art. 40 w zw. z art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych wynika, że organ ma obowiązek "wyrażenia takiej zgody, o ile nie zachodzą okoliczności wymienione enumeratywnie w ustawie o drogach publicznych." (wyrok NSA z 15 listopada 2019 r. sygn. akt II GSK 894/19; WSA Kraków z dnia 9 grudnia 2019 r. sygn. akt III SA/Kr). Art. 39 ust. 3 pkt 1-2 ustawy o drogach publicznych konkretyzują powody odmowy organu. Jak wyżej wskazano, odmowa wyrażenia zgody może nastąpić tylko w przypadkach wskazanych w ustawie, w tym z uwagi na zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych lub gdy wydanie zezwolenia miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg.

Decyzje wydawane na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych, mają charakter uznaniowy, co nie oznacza dowolności działania organu odmawiającego wydania zezwolenia. Każda decyzja administracyjna podlega kontroli sądowej pod względem zgodności z przepisami prawa, w tym stosowania kpa, respektowania konstytucyjnych zasad legalizmu i równości stron wobec prawa. Nie należy mylić "uznaniowości" z "dowolnością" działania organu. W sytuacji, gdy zarządca drogi przy wydaniu decyzji

uznaniowej przekroczy granice uznania administracyjnego, bądź nie uzasadni rozstrzygnięcia dostatecznie zindywidualizowanymi przesłankami, sąd uchyli taką decyzję. Sąd administracyjny dokonując kontroli decyzji bada czy organ nie przekroczył uprawnienia "uznania administracyjnego", i czy decyzja w sprawie, nie jest decyzją dowolną organu. Decyzja o cechach dowolności działania organu, która zostanie poddana ocenie sądu administracyjnego, zostanie wyeliminowana z obrotu prawnego. Wydanie decyzji o charakterze uznaniowym, nie oznacza, że organ ma pełną swobodę w wydaniu takiej decyzji.

Organy administracji publicznej wydając decyzje o charakterze uznaniowym nie mogą odstępować od zasady proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania stron postępowania, a także bez uzasadnionej przyczyny - od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym (art. 8 § 2 kpa). Decyzje "uznaniowe" wymagają szczególnie wnikliwego rozpatrzenia sprawy i uzasadnienia organu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w orzeczeniu z dnia 20 września 2018 r. sygn. akt III SA/Gd 388/18 uchylił decyzję odmowną (I i II instancji) w sprawie zajęcia pasa drogowego ze względu na "dowolność" działania organów w sprawie. Zdaniem sądu administracyjnego, jedynie jednoznaczne i wyczerpujące ustalenia organu wydającego decyzję administracyjną, mogą stanowić podstawę oceny działania w granicach uznania administracyjnego. Uzasadnienie takiej decyzji powinno zawierać prawidłowo umotywowany wybór organu, wskazujący na prawidłowe rozstrzygnięcia danej sprawy. Szczególnie, jeżeli sprawa dotyczy decyzji związanej z umieszczeniem w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej. Sąd administracyjny badający decyzję "lokalizacyjną" będzie zmierzał do ustalenia, czy na podstawie obowiązujących przepisów prawa dopuszczalne było wydanie decyzji odmownej (czy jest ona zgodna z art. 39 ust. 3 ustawy). Naczelny Sąd Administracyjny, w orzeczeniu z dnia 15 listopada 2019 r. sygn. akt II GSK 894/19, potwierdził jednoznacznie, że kwestia umieszczenia w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej jest uregulowana odmiennie od kwestii lokalizacji w pasie drogowym innych urządzeń lub obiektów budowlanych.

Wobec powyższych wyjaśnień, zacytowaną wypowiedź Pani Prezydent Rada Miejska w Słupsku uznaje za nieprawdziwą i **skargę uznaje za zasadną**.

Przewodniczącą
Rady Miejskiej w Słupsku

Beata Chrzanowska